

HRA: Mamičkám

Hrajú: Lienka Školienka, Fúzač Batocera, Slimák Jeremiáš, Čmeľ Kolomeľ, chlapec A

A: Moja mamička dnes bude sviatok mať.
A ja neviem, čo jej mám dať...

Porad'te mi, kamaráti!
Čas sa mi už veľmi kráti!
Zvieratká: Neboj, niečo vymyslíme!
(rozmyšľajú)

Školienka: Ja by som jej bodku z kroviek dala.
Isto by z nej radosť mala!

Zvieratká + A: Načo by jej bola bodka?!
Stratila si asi hlavu!
To predsa nie je dar pre ľudskú mamu!

Batocera: Ja by som jej svoj fúz daroval!
kde-kto by sa z neho radoval!

Zvieratká + A: Načo by jej tvoj fúz bol?!
Ty si asi stratil hlavu!
To predsa nie je dar pre ľudskú mamu!

Jeremiáš: Navrhujem ulitu je darovať.
Z nej isto bude radosť mať.

Zvieratká + A: Načo by jej bola ulita?!
Ty si asi stratil hlavu!
To predsa nie je dar pre ľudskú mamu!

Kolomeľ: Tak jej daruj dáky rým!
Rým – ten by ju potešil!

A: To je nápad! Zložím báseň maličkú!
Len pre moju drahú mamičku!

(A začne niečo hľadať. Po chvíli:)

Batocera: Čo to robíš?

A: Čo by som? Predsa hľadám rým!

Pieseň:

*Hľadám, hľadám, hľadám,
no napriek všetkým radám,
ešte nemám rým, ktorým mamku poteším.*

*Hľadám tu a hľadám tam,
aj pod stôl sa pozerám.*

*Hľadám, hľadám, hľadám,
no napriek všetkým radám,
ešte nemám rým, ktorým mamku poteším.*

*Hľadám vonku, hľadám dnuká,
či tu dakde na mňa kuká.*

*Hľadám, hľadám, hľadám,
no napriek všetkým radám,
ešte nemám rým, ktorým mamku poteším.*

Kolomeľ: Nepozerať stolu popod nohy!
Do básne musíš svoje srdce vložiť,
ak chceš dobrú báseň zložiť!

A: Srdce? Ale veď umriem!

Jeremiáš: To sa len tak vraví.
Len myslí na to, ako ju máš rád.
Báseň napadne ťa sama, snád'.

A: Myslíš? Skúsím...

(rozmýšľa)

Aha, už to mám!

Aj pieseň si zaspievam!

(a sadá si za stôl a píše a sám si spieva, bez doprovodu)

*Sadám, sadám, sadám,
už viac rým nehľadám,
už tú báseň celú mám,
hneď ju mamke odovzdám!*

(Všetci nakúkajú, čo píše, potom zoberú papier, podávajú si ho a Kolomeľ, Batocera, Jeremiáš a A prečítajú po jednej strofe.)

Kolomeľ: Milá mama, mám ťa rád
a ďakujem ti nastokrát,
že si a moja práve.

Batocera: Si pre mňa ako pre včielku kvet,
keď odletím, vždy sa vrátim späť
a nájdem ťa v tráve.

Jeremiáš: Si ako víla tajomná,
ktorá vždy ľahko rozozná,
či mám nejaké trápenie.

A: Tak ber túto báseň krátku
ako drobnosť na pamiatku,
nech ti ako pieseň znie.

Školienka: Tak táto báseň je darom nádherným!
Myslím, že si našiel ten najlepší rým!

Všetci (prikyvujú): Veru tak, veru tak...

A: Tak už idem, musím sa už ponáhľať,
mamke idem svoju báseň zarecitovať!

(všetci zakývajú)